

“Η Γνώση”

Από τα παιδιά της Α' Τάξης

Πάσχα

Το Πάσχα είναι η μεγαλύτερη χριστιανική γιορτή και λέγεται απλώς «Λαμπρή» ή «Πασχαλιά». Το Πάσχα είναι πάντα ημέρα Κυριακή. Μια βδομάδα πριν κάθε βράδυ πηγαίνουμε στην εκκλησία. Αυτή την εβδομάδα την ονομάζουμε Μεγάλη.

Τη Μεγάλη Τρίτη φτιάχνουμε κουλούρια και τσουρέκια. Τη Μεγάλη Πέμπτη βράζουμε τα αυγά και έπειτα τα βάφουμε κόκκινα. Τη Μεγάλη Παρασκευή το πρωί στολίζουμε τον Επιτάφιο και το βράδυ παρακολουθούμε την περιφορά του στους δρόμους του χωριού ή της πόλης. Το Μεγάλο Σάββατο το βράδυ πηγαίνουμε στην εκκλησία με τις λαμπάδες μας και όταν ο παπάς πει «Δεύτε λάβετε φως» ανάβουμε όλοι τις λαμπάδες μας, δίνουμε φιλιά ο ένας στον άλλο και λέμε «Χρόνια πολλά».

Έπειτα επιστρέφουμε σπίτι, τρώμε μαγειρίτσα και τσουγκρίζουμε τα κόκκινα αυγά. Ξημερώνει η Κυριακή του Πάσχα. Ψήνουμε αρνί και κοκορέτσι και όταν είναι έτοιμα καθόμαστε στο γιορτινό τραπέζι και περνάμε πολύ ωραία.

Παναγιώτης Δρακόπουλος

Τα Λύκαια στο Λύκαιο Όρος

Τα πανάρχαια Λύκαια ήταν αθλητικοί και μουσικοί αγώνες της Αρκαδίας όλων των Πόλεων και των αποικιών τους. Ήταν αφιερωμένοι στο Λύκαιο Δία και στον Πάνα. Ήταν η πρώτη κοινή γιορτή των ανθρώπων και γίνονταν κάθε τέσσερα χρόνια.

Στην αρχή γίνονταν θυσία στον ιερό βωμό του Λύκαιου Δια στην κορυφή του Λυκαίου Όρους και μετά συνέχιζαν με πολλά αθλητικά αγωνίσματα και ιππευτικά αγωνίσματα ανδρών και παιδιών. Επίσης, γίνονταν και μουσικοί αγώνες. Τα κυριότερα αγωνίσματα ήταν ο δίαυλος, το στάδιο, το πένταθλο, η πάλη, η πυγμή, οι αρματοδρομίες, η σφαιροβολία, η λιθοβολία και άλλα. Στόχος αυτών των αγώνων ήταν η ψυχική, σωματική και πνευματική υγεία των νέων. Έπαθλά τους ήταν το κλαδί της βελανιδιάς ή της αγριελιάς και ένα χάλκινο τριπόδισκο στο χέρι.

Σήμερα τα Λύκαια ακολουθούν πιστά το αρχαίο πρότυπο. Γίνονται στο ίδιο σημείο με τα ίδια ακριβώς αρχαία αγωνίσματα, με τα ίδια έπαθλα και με το ίδιο σχεδόν αρχαιοπρεπή τρόπο και σε ύψος 1300 μέτρων.

Τέλος, τα Λύκαια συμβάλλουν θετικά στην πολιτιστική, αθλητική και πνευματική ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής.

Γιώργος Κουρουγιώτης

Βεργίνα

Η Βεργίνα είναι μία μικρή πόλη στη βόρεια Ελλάδα, στον Νομό Ημαθίας, στην περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας. Η πόλη έγινε παγκοσμίως γνωστή το 1977, όταν η Πανεπιστημιακή Ανασκαφή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου με τον καθηγητή αρχαιολογίας Μανόλη Ανδρόνικος και τους συνεργάτες του, ανακάλυψε ανάμεσα στους άλλους τάφους και ένα ταφικό μνημείο που κατά την άποψή του ήταν του βασιλιά Φιλίππου Β΄, πατέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Η Βεργίνα βρίσκεται 13 χλμ. νοτιοανατολικά της Βέροιας, πρωτεύουσας του νομού, και περίπου 80 χλμ. νοτιοδυτικά της Θεσσαλονίκης. Ο πληθυσμός της πόλης ανέρχεται στις 2.000 κατοίκους και βρίσκεται στους πρόποδες των Πιερίων Ορέων, σε υψόμετρο 120 μέτρων από τη θάλασσα.

Τα αρχαιολογικά μνημεία

Οι αρχαιολόγοι είχαν δείξει ενδιαφέρον για τους λόφους γύρω από τη Βεργίνα ήδη από το 1850, υποψιαζόμενοι ότι μπορεί να βρίσκονταν ταφικά μνημεία. Ανασκαφές άρχισαν το 1861 υπό την επιτήρηση του Γάλλου αρχαιολόγου Leon Heuzey, ο οποίος υποστηριζόταν από τον αυτοκράτορα Ναπολέοντα Γ'. Βρέθηκαν τμήματα ενός μεγάλου κτιρίου, στη θέση Αγία Τριάδα, που

θεωρείται από πολλούς ότι χρησίμευε σαν θερινό βασιλικό ανάκτορο, στην εποχή του βασιλέως Αντιγόνου Γονατά. Παρ' όλ' αυτά, οι ανασκαφές του Heuzey σταμάτησαν για τον κίνδυνο της ελονοσίας.

Ασημένια Λήκυθος με Χρυσό Στεφάνι από τον ασύλητο τάφο III

Ο Έλληνας αρχαιολόγος Μανόλης Ανδρόνικος πείστηκε από τον καθηγητή του Κ. Ρωμαίο ότι ένας λοφίσκος που ανήκε στους τύμβους του νεκροταφείου της αρχαίας πόλης και λεγόταν "η Μεγάλη Τούμπα", έκρυβε σημαντικούς τάφους. Το 1977 ο Ανδρόνικος ξεκίνησε μία ανασκαφή έξι εβδομάδων στην Τούμπα αυτή και ανακάλυψε τέσσερις θαμμένους ταφικούς θαλάμους, οι οποίοι ήταν ανέγγιχτοι από τυμβωρύχους. Τρεις ακόμα βρέθηκαν το 1980. Οι ανασκαφές στη Μεγάλη Τούμπα συνεχίστηκαν και κατά τα έτη 1980 με 1990. Ο Ανδρόνικος υποστήριξε ότι οι ταφικοί θάλαμοι ήταν οι τόποι ταφής Μακεδόνων Βασιλέων, συμπεριλαμβανομένου και του τάφου του Φιλίππου Β', πατέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, μίας από τις γυναίκες του, και του γιου του Μεγάλου Αλεξάνδρου, Αλεξάνδρου Δ' του Μακεδόνων. Η άποψη αυτή αρχικά αντιμετωπίστηκε με παγκόσμιο ενθουσιασμό. Στη συνέχεια όμως πολλές επιστημονικές μελέτες δημοσιεύθηκαν που με επιχειρήματα απορρίπτουν την πιθανότητα να πρόκειται για τον τάφο του Φιλίππου Β', γιατί ορισμένα κτερίσματα των τάφων αυτών χρονολογούνται δύο δεκαετίες μετά την δολοφονία και την ταφή του Φιλίππου Β' το 336 π.Χ. Οι περισσότεροι αρχαιολόγοι διεθνώς σήμερα έχουν οριστικά απορρίψει την πιθανότητα ο νεκρός του τάφου αυτού να είναι ο Φίλιππος Β' και υποστηρίζουν ότι ο τάφος ανήκει στον Φίλιππο Γ', ετεροθαλή αδελφό του Μεγάλου Αλεξάνδρου και γιό του Φιλίππου Β'. Σε περίπτωση που ο τάφος ανήκει στον Φίλιππο Γ', τα όπλα και η πανοπλία που βρέθηκαν στον τάφο ανήκουν στον Μέγα Αλέξανδρο καθώς ο Φίλιππος Γ' γύρισε τα όπλα του πίσω στην Μακεδονία, αφού αυτός πέθανε. Μια άλλη μεγάλη μερίδα επιστημόνων αμφιβάλλει ότι οι τάφοι είναι βασιλικοί και θεωρεί πιθανότερο να ανήκουν σε σημαντικούς Μακεδόνες αξιωματούχους, που απέκτησαν μεγάλο πλούτο από την εκστρατεία του Μ. Αλεξάνδρου στην Ασία. Στην εποχή μετά την επιστροφή των Μακεδόνων από την εκστρατεία αυτή, στη Μακεδονία εισρέει τόσο μεγάλος πλούτος από τα κέρδη της εκστρατείας, που όχι μόνο κοινοί θνητοί διαθέτουν αμύθητους θησαυρούς, αλλά και η αξία του χρυσού λόγω των μεγάλων ποσοτήτων του μειώθηκε.

Η χρυσή λάρνακα στην οποία ο Ανδρόνικος ταυτοποίησε τα απομεινάρια του σώματος του Φιλίππου Β', φέρει στο επάνω μέρος της τον Ήλιο της Βεργίνας, ο οποίος μετά την εύρεσή του, υιοθετήθηκε ως σύμβολο της ελληνικής Μακεδονίας. Ο Ήλιος υπήρξε σημείο διεθνούς αντιπαράθεσης το 1992, όταν το νεοϊδρυθέν κράτος της Π.Γ.Δ.Μ. τον χρησιμοποίησε ως σύμβολό του πάνω στη σημαία του. Όμως η ελληνική κυβέρνηση λέγοντας ότι το σύμβολο βρέθηκε σε αρχαίο μνημείο εντός του ελλαδικού χώρου υποχρέωσε το 1995 την κυβέρνηση της Π.Γ.Δ.Μ. να τον απομακρύνει από τη σημαία.

Η είσοδος του τάφου του Φιλίππου Β' στο Μουσείο της Βεργίνας.

Τάκης Κόσσυβας

Διασκεδάζουμε...Μαγειρεύοντας!!!!!!

Budino φράουλα

Τι χρειαζόμαστε:

- 500 γρ. φράουλες
- 200 γρ. κρέμα γάλακτος (πλήρης)
- 150 γρ. ζάχαρη
- 30 γρ. βούτυρο ανάλατο
- μισό ποτήρι γάλα
- 1 ποτηράκι του κρασιού sangria
- 3 φύλλα ζελατίνης (5 γρ.) ή 1 φακελάκι ζελατίνη σε σκόνη

Εκτέλεση:

1. Αφού ζεστάνουμε τη κρέμα γάλακτος με τη ζάχαρη, σε μέτρια φωτιά, προσθέτουμε το βούτυρο.
2. Διαλύουμε στο ζεστό μείγμα τα φύλλα ζελατίνης (τα οποία έχουμε μαλακώσει σε παγωμένο νερό).

3. Βάζουμε στο μπλέντερ τις φράουλες, το ζεστό μείγμα, το γάλα και το κρασί και χτυπούμε για τουλάχιστον 5 λεπτά.
4. Αφού βάλουμε το μείγμα σε φορμίτσες ή μπωλάκια, τοποθετούμε στο ψυγείο για να πήξει.

Αλεξάνδρα Σάλι

Γαλακτομπούρεκο

Τι χρειαζόμαστε:

6 φλιτζάνια γάλα

1 φλιτζάνι ζάχαρη

1 φλιτζάνι σιμιγδάλι ψιλό

6 κροκάδια αυγών

1 βανίλια σκόνη

Φλούδα και χυμό από ένα λεμόνι

Ξύσμα λεμονιού

12 φύλλα κρούστας

150 γρ. βούτυρο γάλακτος

Για το σιρόπι: 2 φλιτζάνια νερό

1 φλιτζάνι ζάχαρη

1 ξύλο κανέλας

Εκτέλεση:

Βάζετε σε μια κατσαρόλα να βράσει το γάλα με την ζάχαρη.

Ρίχνετε το σιμιγδάλι ανακατεύοντας με το σύρμα ταυτόχρονα. Αφήνετε να πάρει μια βράση και κατόπιν προσθέτετε τα αυγά, το ξύσμα λεμονιού και την βανίλια ανακατεύοντας συνεχώς με το σύρμα.

Μόλις αρχίσει να βράζει αποσύρετε από τη φωτιά.

Σε ένα βουτυρωμένο ταψί τοποθετείτε τα επτά φύλλα κρούστας στο κάτω

μέρος, αφού τα έχετε περάσει με βούτυρο, ρίχνετε την γέμιση και σκεπάζετε με τα υπόλοιπα 5 φύλλα κρούστας τα οποία έχετε επίσης, βουτυρώσει. Χαράζετε το γαλατομπούρεκο και ψήνετε σε μέτριο φούρνο στους 180ο C για 35 – 45 λεπτά.

Στο μεταξύ ετοιμάζετε το σιρόπι βράζοντας τα υλικά του για 15 λεπτά. Το αφήνετε να κρυώσει.

Διονύσης Μουλίτα

Ανέκδοτα

Ο δάσκαλος: Κωστάκη, κλείνε μου το ρήμα τρέχω.

Και ο Κωστάκης: τρέχω, έτρεχα, σκόνταψα, έπεσα. Χτύπησα, έκλαψα, σηκώθηκα και έφυγα.

- Μαμά, μαμά! Εσύ δε μου είπες ότι όποιος πεθαίνει μετά γίνεται σκόνη;
- Ναι, παιδί μου.
- Μαμά, φοβάμαι.
- Γιατί παιδί μου;
- Γιατί κάτω από το κρεβάτι μου υπάρχουν πάρα πολλοί πεθαμένοι...

Δύο μυρμηγκία, κάνουν ποδήλατο στην έρημο. Σε μια στιγμή, το ένα σταματάει ξαφνικά. "Γιατί σταμάτησες;", ρωτάει το μυρμηγκί το φίλο του. Και εκείνος του απαντά: "Μπήκε μια μύγα στο μάτι μου!"

Αινίγματα

Ίσιο είναι σαν κερι, κι η φωνή του βροντερή. (Το τουφέκι)

Όποιοι έρχονται και πάνε,
απ' το χέρι την κρατάνε.
Τι είναι; (Η πόρτα)

Πέντε αδέρφια μαζί γεννιούνται,
μαζί δουλεύουν, μαζί κοιμούνται
κανείς δεν κλαίει και δε γκρινιάζει
και ούτε ο ένας τον άλλον μοιάζει.
Τι είναι; (Τα δάχτυλα)

Παροιμίες

Όποιος βιάζεται σκοντάφτει.

Ο κλέφτης και ο ψεύτης τον πρώτο χρόνο χαίρονται.

Λείπει η γάτα και χορεύουν τα ποντίκια.

Ξένια Κατσούλα